

MORSKIE PLANOWANIE PRZESTRZENNE - CZĘŚĆ OGÓLNA

Dr hab. Tomasz Bąkowski
Profesor Uniwersytetu Gdańskiego

Kierownik Katedry Prawa Administracyjnego Uniwersytetu Gdańskiego, wykładowca akademicki, członek Rady Krajowej Szkoły Administracji Publicznej, członek Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów (w latach 2012-2018), członek Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Budowlanego (w latach 2012-2016). Autor licznych publikacji naukowych i opracowań praktycznych. Radca prawny - specjalista z zakresu prawa administracyjnego.

cele i zasady morskiego planowania przestrzennego

pojęcie morskiego planowania przestrzennego

Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne obszarów morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oznacza proces, za pośrednictwem którego właściwe organy analizują i organizują wykorzystanie obszarów morskich, aby osiągnąć cele ekologiczne, gospodarcze i społeczne.

(dyrektywa 2014/89/EU, u.o.m.)

cele morskiego planowania przestrzennego

formalne

- transpozycja dyrektywy 2014/89/EU z 23.07.2014 r., ustanawiająca ramy planowania przestrzennego obszarów morskich
- wykonanie upoważnienia ustawowego, określonego w ustawie z 21.03.1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej
- realizacja ustaleń Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030

merytoryczne

- zrównoważony rozwój (meta-cel)
- racjonalne gospodarowanie (zracjonalizowanie systemu zarządzania użytkowaniem polskimi obszarami morskimi)
- rozwiązywanie konfliktów interesów
- bezpieczeństwo (sensu largo i sensu stricto)
- konsolidacja interakcji pomiędzy lądem i morzem

transpozycja dyrektywy 2014/89/EU z 23.07.2014 r., ustanawiająca ramy planowania przestrzennego obszarów morskich

art. 15 ust. 3.

Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, o których mowa w art. 4, należy opracować jak najszybciej, a najpóźniej do dnia 31 marca 2021 r.

wykonanie upoważnienia ustawowego, określonego w ustawie z 21.03.1991 r.
o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej

art. 37a ust.1 u.o.m.

Rada Ministrów przyjmuje, w drodze rozporządzenia, plany zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej

realizacja ustaleń

Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030

proponowane w KPZK 2030 nowe ujęcie problematyki zagospodarowania przestrzennego kraju włącza w „główny nurt rozważań na temat zagospodarowania przestrzennego kraju strefę morską, dotychczas nieobecną w strategicznych dokumentach poziomu krajowego (...) oraz rozszerza zakres interakcji transgranicznych w układzie lądowym i morskim”.

W części III. KPZK 2030 pod nazwą „Wizja przestrzennego zagospodarowania Polski 2030” zwrócono uwagę na rozwój nowych form czerpania korzyści z obszarów morskich, takie jak odnawialne źródła energii, marikultura dla celów ekologicznych czy turystyka morską.

„Integracja planowania na morzu i lądzie oznacza wprowadzanie systemowych rozwiązań przede wszystkim transportowych, z zakresu ochrony środowiska i zachowania tradycyjnego krajobrazu nadmorskiego, stanowiących czynniki niezbędne do rozwoju nie tylko obszarów przylegających bezpośrednio do linii brzegowej, ale także całego kraju”

zrównoważony rozwój (meta-cel)

pojęcie:

„...taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.” (art. 3 pkt 50 u.o.ś)

Art. 37b ust. 1 u.o.m.

Projekt planu sporządza właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego, stosując podejście ekosystemowe oraz mając na względzie: 1) wsparcie zrównoważonego rozwoju w sektorze morskim z uwzględnieniem aspektów gospodarczych, społecznych i środowiskowych, w tym poprawy stanu środowiska i odporności na zmiany klimatu (...)

racjonalne gospodarowanie (zracjonalizowanie systemu zarządzania użytkowaniem polskimi obszarami morskimi)

efektywność
(nakłady / rezultat)

rozwiązywanie konfliktów interesów

- obronność
- gospodarka
- środowisko /dziedzictwo kulturowe
- badania (nauka)

konsolidacja interakcji pomiędzy lądem i morzem

- obronność
- łańcuchy przepływów
 - infrastruktura
 - transport
- ochrona środowiska

Pojęcie

- niejednoznaczne
 - w ujęciu opisowym
 - w ujęciu oceniającym
 - w ujęciu dyrektywalnym

- element triady
 - zasady
 - reguły
 - polityki
- w klasycznym ujęciu jurydycznym: normy obowiązującego prawa lub ich logiczne konsekwencje oceniane jako podstawowe dla całego systemu

Konstytucyjne zasady morskiego planowania przestrzennego

- demokratycznego państwa prawnego
- legalizmu
- pomocniczości
- proporcjonalności
- zrównoważonego rozwoju
- współdziałania władz
- dialogu społecznego

zasady morskiego planowania przestrzennego wynikające z dyrektywy 2014/89/EU

- zupełności
- samodzielności i swobody planistycznej państw
- podejścia ekosystemowego
- uwzględniania wzajemnych oddziaływań między lądem i morzem
- współdziałania

zasady morskiego planowania przestrzennego rekonstruowane z przepisów u.o.m.

- odrębnej regulacji
- pluralizmu planistycznego
- planowania regulacyjnego
- planowania wielofunkcyjnego
- trwałości ustaleń lokalizacyjnych podjętych przed przyjęciem planu

Q&A

Zachęcam